

ναῖος, μεταφράσας τὴν ἱστορίαν τοῦ Τρόγου¹. Ὁ πολὺς Κορυθαλεὺς μάλιστα ἐπανελθὼν μετὰ τὴν ἐκ τῆς Μητροπόλεως Ἄρτης παραίτησίν του ἐδίδασκεν ἐν τῇ γενετείρᾳ παντὸς γενναίου καὶ ὑψηλοῦ τὴν φιλοσοφίαν, *Σχολὴν* οὕτως ἐν τῇ πατρίδι τῆς φιλοσοφίας ἀπαρτίσας. Τότε (1645) ἤκροάσαντο αὐτοῦ φιλοσοφίαν Γερμανὸς ὁ Λοκρὸς (Αἰτωλὸς) ὁ μετὰ ταῦτα Νύσσης², Νεκτάριος ὁ μετὰ ταῦτα Ἱεροσολύμων³, Διονύσιος ὁ ἐκ Ναυπλίου καὶ δύο τῶν εὐγενῶν Ἀθηναίων. Ὀλίγον δὲ μετὰ ταῦτα (1667) ὁ ἐξ Ἰωαννίνων Ἐπιφάνιος, τοῦπίκλην Ἡγούμενος, ἴδρυσεν ἐν Ἀθήναις *Σχολὴν*, ἐν ἣ ἐδιδάσκοντο ἡ γραμματικὴ, ἡ φιλοσοφία, αἱ ἐπιστῆμαι (διατηρηθεῖσαν καὶ εὐεργετηθεῖσαν τῷ μὲν 1732 ὑπὸ Στεφάνου τοῦ Μηλοῦ, τῷ δὲ 1748 ὑπὸ τοῦ Ἀθηναίου Στεφάνου Ρούττη)⁴. Τῷ δὲ 1672 ἀναφέρεται διδάσκων ἐν Ἀθήναις Δημήτριος ὁ Μπενιζέλος ἐν Ἰταλίᾳ ἐκπαιδευθεὶς⁵. Μετὰ τοῦτον Νικόδημος τις, ἀνὴρ ἱκανῶς πεπαιδευμένος, πρὸς ὃν χάριν σπουδῆς κρείττονος ἐφοίτησάν τινες τῶν μαθητῶν Εὐγενίου τοῦ Αἰτωλοῦ, ἐν οἷς καὶ Ἀναστάσιος ὁ Γόρδιος⁶. Περὶ τοὺς αὐτοὺς χρό-

(1) Βρετοῦ Β', 300.

(2) Ποικίλα Ἑλληνικά ἐν Μόσχᾳ 1811 σελ. 259.

(3) Τότε χάριν ἐλέους ὑπὲρ τοῦ Σιναιῶ περιερχόμενος τὴν Πελοπόννησον καὶ τὰς Ἀθήνας ἐν ἡλικίᾳ τεσσαράκοντα πέντε ἐτῶν. Βρετοῦ Α', 232.

(4) Βελοῦδου Χρυσ. τοῦ ἔτους 1863 σελ. 28. 30. Ἄλλως ἔχει τὸ πρᾶγμα κατὰ Θ. Ν. Φιλαδελφία ἐν Χρυσ. (Ἀθηνῶν) Τόμ. Δ', 343.—

(5) Père Babin, Relation de l'état present de la ville d'Athènes, Lyon, 1674 σελ. 54—55. « J' ai vu (1672) à Athènes un religieux grec, qui savait un peu de latin. Il y en a d'autres, sans parler de l' Archevêque, qui savent la gree litteral. L'éloquence ni la philosophie n' en sont pas entièrement bannies, et j' ai parlé au Signor Dimitry Beninzelos, qui ayant appris l' une et l' autre dans l' etat de Venise, en faisait des leçons dans sa patrie à deux au trois auditeurs seulement. »

(6) Ἐνθ. ἀνωτ. σελ. 94. Ὁ Εὐγένιος συνιστὰς τὸν Γόρδιον τότε τῷ ἐν Ἀθήναις Ἰωάννῃ Μπενιζέλῳ ἔγραψε « . . . καὶ διὰ τοῦ γράμματος τὴν παρακαλοῦμεν ἐκ ψυχῆς νὰ δεχθῆ φιλοφρόνως τὸν ἡμέτερον Ἱεροδιάκονον Ἀναστάσιον ὀνόματι, ὅπου τῆς ἐγχειρίζει τὰ παρ' ἡμῶν ἔστι τέκνον πνευματικὸν ἰδικὸν μας, τὸ ὅποτον ἀπεκτίσαμεν σὺν Θεῷ τῶρα μάλιστα εἰς τὸ δειλινὸν τῆς ζωῆς μας, ἂν εἴπω εἰς τὴν θύραν τοῦ θανάτου μας, λέγω ἀληθέστερον· καὶ διὰ νὰ εἶναι αὐτὸς τῶν ἄλλων μαθητῶν ὑσερογενέστερος, δι